

ξοδες οί κοπιαστάδες καὶ νὰ παίρνου πάν / τα θέλημα τῷ νοικοκυρῶν σὲ τρύγος
καὶ εἰ σὲ πάτος καὶ νὰ τὸς ἐπηγαίνου καὶ τὸ καλαθιάτικον / κάθεν Κυριακὴν κατὰ
τὴν τάξιν καὶ κάνοντας ὅλους τοὺς ἄνωθεν ταιριασμοὺς καὶ / φινίροντας τὸν ὅλον
μπέλι ὡς ἄνωθε νὰ γροικᾶται καὶ νὰ μετεχένου πάντα οἱ κοπι / αστάδες τὸ ἓνα
τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου διὰ τὶς ὁξοδές τος καὶ κόπους καὶ ἀνεστήματα /
ποὺ θέλει κάμου μέσα εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα. Εἰ δὲ εἰς κανένα καιρὸν καὶ δὲν ἐθέ-
ασιν γί / νουνται οἱ ἄνωθε πάτοι καὶ ἤθελε εἶναι ἀνοικοκύρευτον καὶ κακὰ κα-
τωμένο νὰ βάζου / δύο γεωργοὺ καὶ δύο νοικοκυροὺς καὶ ἂν εἶναι ἀπὸ τοὺς κο-
πιαστάδες καὶ γροικῇσουν το ἐκεῖνοι ποὺ θέ / λει βάλου νὰ πριβάρουνται ἀπὸ
μέσαν. Εἰ δὲ πάλι καὶ ποῦσιν πὼς τῶχου καλὰ κυβερνημέ / νο νὰ γροικᾶται πάν-
τα αἰωνίως παντοτινὸ ἀνάμεσόν τος. Εἰ δὲ πάλι καὶ δὲν ταιριά / ζου οἱ μεταγε-
νέστεροί τος νὰ μπορούσι νὰ τὸ μοιράζου νὰ παίρνου οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τε /
τάρτιν καὶ οἱ νοικοκυροὶ τὰ τρία. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα
κοντέντοι καὶ / ἀνεπαμένοιν βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια 10 / ὁ
ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιού / ται τοῦ κατὰ καιροῦ ζαπτιντζῆν καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁ
ὁποῖος μισὲρ Τζανῆς λέγειν πὼς εἶναι καὶ μετὰ τὸ θέλημα τῶν / μπαιδιῶν του
ἐπειδὴ ὡς λέγει εἶναι τὸ ἄνωθεν πρᾶμα ἀπὸ τῆς μάνας τῆς ποτὲ Μαρούσας καὶ / μαρ-
τυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων ἀπογράφοντας καὶ ὁ μισὲρ Τζανῆς ἰδιο-
χείρως του —

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάκης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας: —

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος / ἐπλερώθην τοὺς κόπους του / ὁ
μάρτυρας: — ἄνωθεν Γεώργης καὶ ἤβγῆκε ἀπὸ τὸ

/ — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης μάρτυρας — πρᾶ / μα διατὶ δὲν ἤκαμε τοὺς πά-

/ — Τζανῆς Θεολογίτης καὶ μετὰ θέλημα τούς ποὺ εἶχεν / προμετάδα —
τῶν παιδιῶν μου βεβαιώνω —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

293

Συμβιβασμός

φ. 164^v, 165^r

/ Φ 168

Ἐβγαλμένο ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσαν καὶ πάλι
ἀπὸ τὸν Τζωρτζετάκη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. Ἔτην ἐκ τῆς ἐνσάρκου
αὐτοῦ γεννήσεως / 1682/ ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 26/ κατὰ τὸ παλαιὸν εἰς τὸ ἀρχοντικὸν

τῆς εὐγενεστάτης / ἀρχόντισσας κυρίας Γλέντας ἀρχόντισσας ἀφέντη Φαντάκη Ντα-
 κορόνι[α] / ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν ἀρχόντισσαν ὁμάδι με τὸν εὐγενέστατον ἀφέντη
 ἀνηψιόν / τῆς σινιὸρ Ἀντωνάκην Γᾶ ἡ ὁποία ἀρχόντισσαν καὶ ὁ ρηθεὶς ἀφέντης
 Ἀντωνάκης ἀνη / ψιὸς τῆς ἐπέσασιν εἰς μία γνώμην θεάρεστην καὶ ἐφήκασιν πᾶσα
 λογῆς σύνχυν / σιν καὶ σκάνδαλα ὅπου εἶχασιν πρωτύτερον ἀνάμεσόν τος καὶ πέφτου
 τὴν σήμερον / εἰς τὴν αὐτὴν θεάρεστον γνώμη με ἴδιαν τος γνώμην καὶ με καλὴν
 τος ὄρεξιν καὶ κᾶνου / τὸ παρὸν σούλφιν ἀνάμεσόν τος ἡγου ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν
 λέγειν πῶς τὰ / ὅσαν πράματα στάμπιλε μόμπιλε κινητὰ καὶ ἀκίνητα ὅπου ἐκληρο-
 νομη / σεν ἀπὸ τῆς μακαρίτης τῆς ἀνηψιᾶς τῆς ποτὲ Μαργέτας ὅπου ἐκαταγοῦν -
 / τανε ἀπὸ τῆς μακαρίτης τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς ποτὲ Φλουρέντζας τὰ ἀφή / νει
 καὶ ρεφουδάρει τα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἄφτη ἀνηψιούν τῆς τοῦ σινιὸρ Ἀν / τω-
 νάκην ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ τὰ ἐξουσιάζην καὶ νὰ τὰ μαντινιέρην καὶ νὰ τὰν / ντεφεν-
 τέρη ὡς νοικοκύρης καὶ ἴδιος πατρόνος τῶν αὐτῶν πραγμάτων καὶ τῇ / νιτράδα
 ποὺ ἤθελε ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς εἰς τὰ αὐτὰ ὅλα πρά / ματα βγάζοντας τῶν
 κουντουβερνάρων τὴν μπάρτην καὶ τοῦ βοῖβόντα τὴν δὲ / ἀποδέλοιπη νὰ τὴν ἐμοι-
 ράζουν εἰς τὴ μέσσην τος χωρὶς κανένα ἱνκανος ἕως / φόρου ζωῆς τῆς αὐτῆς ἀρχόν-
 τισσας καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς ἀπὸ τὸν κόσμον / ἐτοῦτον νὰ μένου καὶ νὰ εἶναι
 ὅλα τὰ προλεγόμενα πράματα εἰς τὴν ἐξουσία / τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Ἀντωνάκην νὰ
 τὰ κᾶνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς ἴδιος καὶ κα / θολικὸς νοικοκύρης τῶν αὐτῶν
 πραγμάτων καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν ἐπειδὴ καὶ νὰ γρά / φομε ἄνωθε διὰ τὰ μομπίλια
 λέσιν πῶς εἶναι ὅλα κατελειμμένα καὶ νὰ μὴ / γυρευτοῦ εἰς κανένα καιρὸν ἀκόμη
 καὶ εἰσὲ ἄλλα δικαιώματα τῶν μπραγμάτων / ὅπου κᾶνου οἱ κουντουβερνάρειν ἐν-
 γκαρίες τῶν μπραγμάτων νὰ ἔχην καὶ ἅπαντα / ἡ ἀρχόντισσαν ὅλα τὰ ἐμισάν τῆς.
 Ἀκόμα ἀφήνει ἡ ἄνω εἰρημένη ἀρχόντισσα / τοῦ αὐτοῦ ἀφέντη Ἀντωνάκην τὴν
 καυκάρα ὅπου ἔχειν ἀπὸ πουρκίν τῆς εἰς τὸ μέρος / τοῦ Μπλουμᾶ ἡ σύμπλια εἰς τὰ
 σπίτια τοῦ Μανωλάκην Διακονόπουλου καὶ Μι / χαλάκα με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην
 νὰ δώσῃν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Ἀντω / νάκης τὸ χρέος ποὺ χρεωστεῖν ἡ ἄνωθεν ἀρ-
 χόντισσαν τοῦ ἀφέντη Ντελα / ρόκα καὶ δώνοντάς τὸ αὐτὸν χρέος νὰ γροικᾶται
 ἡ προλεγόμενη καυκάρα εἰς / τὴν ἐξουσία τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Ἀντωνάκην νὰ τὴν
 κᾶνει ὡς θέλει καὶ βούλε / ται πλὴ διὰ ἀντίχαριν τῶν ἄνωθεν πραγμάτων ὅπου
 τοῦ ἐρεφουδάρισεν / θέλει καὶ ἡ ἀφεντίαν του καὶ ἀφήνει καὶ αὐτὸς καὶ ἀφήνει
 τῆς νὰ τρώγῃν τῇ / νιτράδα ὅλη τῆς ἴδιας καυκάρας ἕως φόρου ζωῆς τῆς καὶ μετὰ
 τὸν / θάνατόν τῆς νὰ εἶναι πάλι εἰς τὴν ἐξουσία τοῦ αὐτοῦ ἀφέντη Γᾶ. "Ὅθεν / [εἰ]ς
 βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος ταιριασμοῦ ἕκαμα τὸ παρὸν σούλφιν βε-
 βαιώ / νοντάς τον με ἀξιόπιστους καὶ παρακαλετοὺς μαρτύρους βάνοντας καὶ ἀλ-
 ληλογία τοῦ κα / τὰ καιροῦ ζαπτιτζῆν ρεάλια πεντακόσια ὁ ἀνηλογήσας καὶ σκαντα-

ίσας νὰ τὰ ζη / μιοῦται καὶ πάλι τὸ παρὸν σούλφιν νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον
καὶ τὰ ἐξῆς.—

—παπᾶ Βασίλης Συρίγος μάρτυρας παρακαλετός:—

—Λορέντζος Δελλαρόκας μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε

—Μᾶρκος Μελισσουργὸς μάρτυρας παρακαλετός

—πρὲ Ἀντώνης Γὰς ἀπογράφου εἰς ὄνομα τῆς ἀρχόντισσας κυρίας Γλέντας / πὼς
στρένγει καὶ βεβαιώνει τὸ παρὸ σούλφι.—

—Ἀντώνιος Γάνος στέργω καὶ βεβαιώνω τὸ παρὸ σούλφι

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

294

Ἀγοραπωλησία

φ. 165^{Γ-Υ}

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 26/
κατὰ τὸ πα / λαιὸν εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου ἀφέντη Τζουάνε Ντελαρόκα
ἐδῶ παρὼν ὁ / εὐγενέστατος ἀφέντης Ἀντωνάκης Γὰς κάμνει τὴν μπαροῦσαν που-
λησία πρὸς τὸν / εὐγενέστατον ἀφέντη Λουρεντζάκη Ντελαρόκα ἡγου ὁ ρηθεὶς ἀφέν-
της Ἀντωνάκης λέ / γειν τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι
μὲ τὸ πατητήριν του τὸ / ἔχειν ἀπὸ μέρος τῆς ποτέ του ἀξαδέλφης ποτὲ Μαργέτας
εὐρισκόμενον εἰς τὴν το / ποθεσία τῶν Μπροσάρων σύνμπλιο σινιὸρ Νικολετάκη
Σουμμαρίπα καὶ κυρίας Ζα / μπέτας Κορονέλλισσας τὸ ὁποῖο ἀμπέλι μὲ τὸ πατητήριν
του καὶ μὲ ὅλα του τὰ δικαίω / ματαν ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδει καὶ παραδίδει τον
καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνωθεν / ἀφέντην Λουρεντζάκην διὰ ρεάλια ἑκατὸν σα-
ράντα ὀκτῶν ἡγου (νούμερο) 148/ νέ / τα καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ βοῖβονταλίκιν τὸ
ὁποῖο πρᾶμα ἔβαλαν οἱ μερί / δες τὸν κυρ Βασίλη Μπαζαρᾶ καὶ κύρ Ἀντώνη Μο-
λήρην καὶ ἐπόκοψάν τον εἰς / τὴν αὐτὴν τιμὴν τὴν ὁποία πληρωμὴ καὶ τιμὴν τοῦ
αὐτοῦπραμάτου καθο / μολογᾶ ὁ εἰρημένος ἀφέντης Ἀντωνάκης ὁ πωλητὴς πὼς
τὰ ἔλαβεν καὶ / ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστὴν καὶ κράζεται
πληρωμέ / νος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸν
πρᾶ / μα τὸ παραδίνει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστὴν νὰ τὸ κάμη ὡς θέ / λει
καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν του πωλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν / τὸ
δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇν / τινὰς νὰ δώσῃν
πεύραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμ[πλι] / γάρεται ὁ αὐτὸς